

Ons geld of ons leven?

Boliviaanse gast voert met Broederlijk Delen actie tegen klimaatverandering

- Gevolgen klimaatverandering zijn zichtbaar
- Anders ontwikkelen dringt zich op

Ilse VAN HALST

De extreme droogte die Bolivia trof in 1984 wordt er anno 2010 beschouwd als een eerste aanwijzing van de gevolgen van de opwarming van de aarde. Sindsdien ging het almaar sneller: gletsjers die afsmelten en zelfs volkomen verdampen, te hete zomers, orkanen, overstromingen, extreme droogtes die elkaar almaar sneller opvolgen.

„Vorig jaar werd in La Paz het water voor het eerst gerantsoeneerd. In Cochabamba verjoeg de droogte velen. Zij moesten elders de kost zien te verdienen. Hun kinderen missen intussen nestwarmte, wat op zijn beurt leidt tot relatieproblemen en geweld. Onze samenleving wordt getroffen op alle niveaus.” De Boliviaanse María Teresa Hosse, op initiatief van Broederlijk Delen te gast in Olen, trekt aan de alarmbel. „Geen water, geen leven.”

Hosse werkt voor het Boliviaanse Plataforma Cambio Climático (PCC), dat actie voert tegen de klimaatverandering. „De oplossingen moeten allesomvattend

en doeltreffend zijn. Het is te laat voor lapmiddelen. We moeten de wereld tonen dat een ander model van ontwikkeling mogelijk is, dat niet berust op de logica van de winst, maar op een logica van herverdeling met respect voor de natuur.” Ze begrijpt niet dat miljarden dollar worden uitgegeven om banken te redden, maar weinigen het gevaar zien van de opwarming van de aarde, op de lange termijn nog bedreigender voor de economie en het leven op aarde. „We moeten ons dringend afvragen wat ons het meest na aan het hart ligt, geld of leven?”

„We moeten resoluut kiezen voor ontwikkeling gebaseerd op herverdeling”

Daarom verricht het klimaatplatform PCC onderzoek naar de gevolgen van de klimaatverandering en de mogelijkheden om daaraan te verhelpen. Het verspreidt de resultaten op lokaal, nationaal en internationaal vlak, in de hoop wereldwijd een beweging op gang te brengen die andere productiemodellen naar voren schuift. Daarnaast eist het platform een vergoeding voor de historische ecologische schuld. „Het

Westen heeft zijn ontwikkeling al gehad, met de klimaatproblemen als gevolg. Aan het Westen om nu ons te steunen, zodat wij ons verder kunnen ontwikkelen op een zuivere manier.” Tot slot ijvert het PCC voor de oprichting van een internationaal tribunaal, waar de rechten van Moeder Aarde kunnen worden verdedigd.

Het Boliviaanse klimaatplatform mag dan piepjong zijn, het kan bogen op een breed draagvlak. María Teresa Hosse: „Onze kracht is dat het PCC de hele gemeenschap vertegenwoordigt – boeren, vrouwen en inheemse volkeren, nationale en internationale ngo's, waaronder meerdere partners van Broederlijk Delen. Aldus kunnen we druk uitoefenen op de regering en tot bij de Verenigde Naties.”

Hosse getuigde niet enkel, ze trok hier ook grote ogen. „Op de technische school in Olen zag ik hoe de teelt van tomaten computergestuurd gebeurt. Welke mogelijkheden biedt dat niet! In het sociale huis kwam ik onder de indruk van de steun voor werklozen en zieken. In Bolivia kregen we pas een nieuwe grondwet, die rekening houdt met de rechten van de boeren en de inheemse volkeren. Die principes moeten nu in concrete doelstellingen worden omgezet. Hier deed ik alvast heel wat inspiratie op.”

María Teresa Hosse getuigde in Olen over de strijd van haar land tegen de gevolgen van de klimaatverandering. © Lisa Van Damme

‘Luisteren naar slachtoffers als medemens’

Peter ADRIAENSSENS is de nieuwe voorzitter van de commissie voor seksueel misbruik in pastorale relaties

Adriaenssens ziet dat de houding van de samenleving verandert. „Als eerste generatie brengen we misbruik in het daglicht.”
© Rob Stevens

Jozefien VAN HUFFEL

Ierland, Duitsland, Nederland. In meerdere Europese landen doken tal van getuigenissen op van mensen die als kind seksueel werden misbruikt door priesters of religieuzen. In België maakte de Kerk al eerder, in de nasleep van de zaak-Dutroux, zo'n periode mee. In 1997 kwam er een contactpunt, waar slachtoffers hun verhaal bij een vertrouwenspersoon kwijt kunnen.

Sinds 2000 is er ook een interdiocesane commissie voor de behandeling van klachten. „We luisteren naar de slachtoffers, niet als rechters, maar als medemens”, vertelt kinderpsychiater Peter

Adriaenssens, sinds februari voorzitter. „In de commissie zit een vertegenwoordiger van het kerkelijke recht, ikzelf als burgerlijk aanspreekpunt en de vertrouwenspersoon van het contactpunt. We nodigen de dader en zijn bisschop of congregatieoverste uit. De erkenning van de dader voor de feiten maakt dat het slachtoffer zich met zichzelf kan beginnen verzoenen.”

Adriaenssens benadrukt dat alle partijen voor de verzoening tijd moeten maken en veel moed nodig hebben. „Je hoort vaak dat de Kerk niet moedig is, omdat ze in het verleden veel misbruik toedekte. Dat is waar, maar een moe-

der die geconfronteerd wordt met misbruik in haar gezin, kiest eerst vaak voor haar man. Dat bericht over misbruik is traumatisch voor wie met al zijn dromen in het midden van het gezin of van de kerkgemeenschap staat.” Die houding verandert. „Als eerste generatie brengen we misbruik in het daglicht en willen we er komaf mee maken. Ook in mijn contacten met de bisschoppen merk ik dat ze niet de intentie hebben ooit nog iets toe te dekken.”

In Nederland proberen advocaten slachtoffers bij elkaar te brengen. Ze hopen met een gezamenlijke rechtzaak grote schadevergoedingen af te dwingen. „Zoiets vind ik jammer. Het is een illusie dat geld de problemen van een misbruikslachtoffer oplost”, meent Peter Adriaenssens. „Seksueel misbruik gaat bovenal over machtsmisbruik en niet over seks. Geld is ook macht. Als de Kerk open communiceert en toegeeft dat het allemaal niet had mogen gebeuren, maken schadevergoedingen haar kwetsbaar. Dan kunnen we nieuwe klachten verwachten: ‘Je wilde ons doen zwijgen met geld.’”

Adriaenssens weet niet precies hoeveel klachten de commissie al behandelde. „Ik weet dat het er tientallen zijn, maar we maken geen jaarrapport met cijfers. Slachtoffers willen praten, maar niet altijd in statistieken belan-

den”, legt hij uit. „In dit computertijdperk zijn ze vaak zelfs bang. Zal hun verhaal over tien jaar nog ergens te lezen zijn? Slachtoffers die getuigen, willen zelf de controle over de informatie die ze blootgeven. Dat ik niet

kan antwoorden op die vraag, is een teken dat we respect hebben voor die gevoelens.”

Contactpunt voor seksuele misbruiken binnen het kader van pastorale relaties: 078 15 30 70.

Advertentie

Nieuw model Stannah

Stannah bvba
Poverstraat, 94
1731 Relegem
fax: 02 366 44 80

info@stannah.be
www.stannah.be

Bestek en documentatie gratis:
tel 0800 95 950
Toestel SO94 (gratis nummer)

Naam + voornaam
Adres
Postcode
Stad
Tel.:

